

Proletärer i alla länder, förena er!

Uttalande på 131-årsdagen för Ordförande Mao Zedongs födelse och 2-årsdagen för Internationella Kommunistiska Förbundet

Sätt marxism-leninism-maoismens stora röda fana i spetsen för massornas stora stridsvågor!

Vid tillfället av 131-årsdagen för den stora ordföranden Mao Zedongs födelse och tvåårsdagen av grundandet av det Internationella Kommunistiska Förbundet (IKF) skickar vi våra flammande proletära klasshälsningar till det internationella proletariatet och världens folk och nationer. Världens arbetare och folk kämpar och gör motstånd mot de imperialistiska plundrings- och aggressionskrigen och deras blodiga försök att omfördela världen. Det palestinska folket, med sitt värdefulla blod, driver det heroiska nationella befrielsekriget i Palestina mot de imperialistiska och sionistiska aggressörerna och har visat sig vara en "gnista som tänder en präriebrand" genom att ge en impuls till den globala anti-imperialistiska rörelsen. Vi uttrycker vår fasta skyldighet att kämpa för återföreningen av den internationella kommunistiska rörelsen, tjäna utvecklingen av de revolutionära kampen, obevekligt bekämpa revisionism som grund för enhet och i synnerhet belysa de marxist-leninistiska-maoistiska partierna som leder kampen för den nya makten i folkkrigen och representerar således lysande exempel för alla proletärer och kommunister i världen.

De politiska händelserna i världen sedan grundandet av det Internationella Kommunistiska Förbundet (IKF) har inte bara betonat nödvändigheten av

internationell förening, utan har också bekräftat de gemensamma taktiska och strategiska besluten och politiska grunden i deras sanning och i många fall också i deras levande framsyn. "Sedan början av 2020-talet så skärps imperialismen och byråkratkapitalismens kris ännu mer i hela världen. När än dess förmultnande fördjupas så skärps alla motsättningar, vilket alstrar fler revolutionära situationer i ojämn utveckling i hela världen. Förhållandet uttrycks i massornas stora aktivitet, dess explosivitet får alla reaktionärer och dess revisionistiska lakejer att darra. Det uttrycks överallt som stora explosioner, aldrig tidigare skådade. De objektiva förhållandena möter snabbt de subjektiva förhållandena, huvudsakligen de Kommunistiska Partiernas process, som marxist-leninist-maoistiska partier av ny typ för att inleda nya folkkrig. Således öppnar ett nytt läge, en period av revolutioner som del av den proletära världsrevolutionens nya stora våg. Detta läge bestämmer uppgifterna och hela världens Kommunistiska Partiers strategi och taktik." (Internationella Kommunistiska Förbundets Politiska och Principförklaring, december 2022) Vår strategi och taktik, liksom fokus på alla problem i världssituationen måste börja från denna förståelse av världssituationen. Sammanfattningsvis analysen hur överklasserna och underklasserna i konfrontation, de två kamppolerna som bestämmer förekomsten av den utvecklande revolutionära situationen och därmed tjänar till att bevisa mer allmänt förhållanden genom revolutionen, utvecklingen av dess komponenter och perspektiv.

Imperialismens försök att lösa sin egen ekonomiska kris genom att intensifiera utplundringen och förtrycket av halvkolonierna och kolonierna, liksom av arbetarklassen och folken – koncentration av jordägandet på grundval av fördrivning av bönderna, expropriering av småböndernas produktion, massiv inflation och arbetslöshet, avindustrialisering av hela regioner, flyttning av fabriker, rekordhöga räntor, påtvingad migration, skärpning av sammansvärjningen och tvisten mellan imperialisterna som driver på för revolution, och den har kraftigt förvärrat den politiska krisen i ett stort antal länder. Även stora imperialistiska länder som Tyskland, Frankrike och till och med USA självt, världens ledande imperialist, står alltmer inför en situation där de inte kan fortsätta som tidigare. USA:s nye president Donald Trump är ett tydligt uttryck för USA-imperialismens behov av att reagera på sin kris och den tendens som visar på dess förfall, som för närvarande framför allt manifesterar sig i de så kallade "västerländska imperialisterna", och uttrycker det amerikanska monopolkapitalets försök att politiskt anpassa sig till den globala maktbalansen, de omvälvningar som äger rum och skärpningen av klassmotsättningarna på nationell nivå. USA-imperialismen måste göra justeringar för att upprätthålla sina strategiska mål att inringa sin ryskimperialistiska motståndare och hålla tillbaka det socialimperialistiska Kina, och de nuvarande försöken till interventioner och krigsförberedelser är de stenar som de tappar på sina egna fötter, och som också möts av hårt motstånd och motoffensiver. Resultatet av den imperialistiska politiken, i sammansvärjning och tvist mellan de olika imperialisterna,

under de senaste två årens krig i Ukraina är ytterligare nationellt förtryck och underkuvande och en stor ansträngning för att ytterligare splittra landet, vilket i massornas ögon än en gång har visat att Zelensky är en förrädisk förrädare och lakej till imperialismen. I ljuset av marxismen-leninismen-maoismen är krisen för den alltmer reaktionära liberala demokratin uppenbar, liksom för hela dess system av partier och institutioner, som blir alltmer splittrade, med problem att upprätta minimalt stabila regeringar, vilket öppnar vägen för fascism. Överklassen kan inte fortsätta att styra som tidigare. Samtidigt visar proletärerna, arbetarna, bönderna och de förtryckta medelklasserna i stora utdragna strejker, demonstrationer, resningar och uppror att de inte vill fortsätta som förut. De nationella befrielsekamperna och upproren i den så kallade Mellanösternregionen, särskilt i Palestina, försätter imperialisternas planer i en svår situation och måste ses som en del av de förtryckta folkens högljudda rop mot imperialisternas blodiga interventioner och omfördelningskrig. Tillväxten av nya strider och krig för befrielse och nationell suveränitet bekräftar att den dominerande motsättningen i världen i dag är den mellan imperialister och förtryckta folk och nationer, vilket också påverkar och dominerar utvecklingen av den interimperialistiska motsättningen, eftersom de förtryckta nationerna just är krigsbyten, vilket på ett perfekt sätt bevisar att endast den proletära revolutionen kan förhindra världskrig, eller att världskriget leder till den proletära revolutionen. På grundval av att massorna är allt. De lägre klasserna vill inte fortsätta att leva som förut. Massorna reser sig i vågor, spontant, men mer och mer massivt och militant. Det finns en revolutionär situation som utvecklas över hela världen, som i sin tur expanderar i utvecklingen av den antiimperialistiska kampen och den folkliga protesten.

Vi kommunister förstår att den imperialistiska kampen för uppdelning och omfördelning, som utvecklas mitt i hemliga överenskommelser och kamp, som en utveckling av den revolutionära eller objektiva situationen följer lagen om ojämn utveckling: "Lagen om den olikmässiga utvecklingen under imperialismens period innebär, att en del länder genomgår en språngartad utveckling jämfört med andra, att en del länder snabbt tränges ut från världsmarknaden av andra, den betyder periodiska nyuppdelningar av den redan uppdelade världen genom militära sammanstötningar och militära katastrofer, fördjupning och skärpning av konflikterna inom imperialismens läger.." (Stalin). Här visar Stalin på ett lysande sätt hur bankrutta de olika borgerliga och småborgerliga kristeorierna är, så som vi finner dem även i dag, till exempel i de så kallade "multipla kriserna" eller den "permanenta krisen", som avslöjar sig själva med verkligheten och tidens gång. Utan tvekan befinner sig den internationella kommunistiska rörelsen i ett komplext men gynnsamt ögonblick av uppkomsten av olika motsättningar, som frigörs i en ojämn utveckling som blir ett periodiskt "utlopp för de motstridiga krafternas konflikt" (Marx), vilket beror på att kommunisterna förstår hur man konsoliderar tidigare positiva resultat och skapar nya subjektiva förhållanden som uppfyller ögonblickets behov.

Ordförande Mao ger kommunisterna viktiga lärdomar om förhållandet mellan objektiva och subjektiva krafter: "Ehuru revolutionens subjektiva krafter i Kina nu är svaga så är detsamma fallet också med alla de reaktionära härskande klassernas organisationer (...) i Kina tvivelsutan snabbare kommer att röra sig mot en flod, ty ehuru revolutionens subjektiva krafter i Kina för närvarande är svaga, är kontrarevolutionens krafter också relativt svaga." Det faktum att de subjektiva krafterna är relativt svaga lär oss bara att det inte är möjligt att vinna snabbt, utan del för del och med stormsteg. De som nöjer sig med att klaga inför svårigheterna ger näring åt kapitulationism och likvidationism, vilket inte är något annat än revisionism. De är verkliga apologeter för imperialismen. Revisionismen fördunklar klasskampen, den fokuserar på fienden, på imperialismens agerande och inte på massornas. Ordförande Mao lärde oss att allt hänger på att vi har en korrekt ideologisk och politisk linje och att vi anammar den fullt ut och medvetet, så att vi är beredda att betala det högsta priset. Under perioder av utveckling av den revolutionära situationen sker dessutom historiska förändringar, som kräver år eller århundraden, på några dagar eller veckor. Lenin betonade också detta: "I revolutionernas historia framträder motsättningar som har mognat under decennier och till och med århundraden. Livet får en aldrig tidigare skådad rikedom. Massorna, som alltid hållit sig i skuggorna, framträder på den politiska scenen som aktiva kämpar (...) De gör heroiska ansträngningar för att ta sig an de gigantiska, universella uppgifter som historien ålägger dem, och hur stora de isolerade nederlagen än må vara, och hur mycket vi än må beröras av floder av blod och tusentals offer, så kan ingenting jämföras i betydelse med vad denna direkta utbildning av massorna och klasserna representerar (...)."

Utvecklingen av nationella befrielsekamper över hela världen, som för närvarande uttrycks i en koncentrerad form i stormcentrumet i det så kallade Mellanöstern, visar att fördjupningen av imperialismens allmänna kris också skapar mer revolutionära situationer med ojämn utveckling i olika länder. Det heroiska nationella befrielsekriget i Palestina, med Al-Aqsa Flodvågen den 7 oktober som höjdpunkt, är en viktig impuls för att utveckla kampen i hela regionen (som i Libanon), men också en viktig impuls för den antiimperialistiska rörelsens utveckling i hela världen. Denna milstolpe utgör en vändpunkt i världssituationen. Sedan dess har världssituationen förändrats i en extraordinär hastighet. Den ökande isoleringen av den folkmordsbenägna sionistiska regimen i Israel försenar och omintetgör delvis den amerikanska imperialismens planer, och intensifierar också massornas motstånd i arabstaterna mot deras byråkrat-kapitalistiska regimer, samtidigt som imperialisterna sätts under allt hårdare press över hela världen. Regimskiftet i Syrien, framlagd, styrd och stödd med intervention av imperialisternas trupper och deras regionala lakejer, i syfte att balkanisera landet, måste bestämt avvisas som ytterligare en attack mot det syriska folket och mot landets suveränitet. Samtidigt är det ett varnande exempel för de folk som för närvarande kämpar för sin befrielse att vägen till oberoende och

nationell suveränitet bara kan uppnås konsekvent genom att man förlitar sig på sina egna krafter och ger kampen en antiimperialistisk karaktär som en del av den ny-demokratiska revolutionen för att göra slut på imperialismens, byråkratkapitalismens och halvfeodalismens herravälde. Det proletära ledarskapet har visat sig vara avgörande i den nationella befrielsekampen, och vi vill betona att en enhetsfront ledd av kommunisterna är en brådskande nödvändighet.

I ljuset av denna nya världssituation, den ökande mognaden av gynnsamma förhållanden och även av revolutionära situationer, måste man också förstå den världsomfattande betydelsen av de marxist-leninist-maoistiska partierna och särskilt av de folkkrig som leds av dem, liksom betydelsen av deras stöd och propaganda, vilket vi också betonar i den politiska deklARATIONEN och principförklaringen: "Vi vidmakthåller att sann nationellt självbestämmande kan endast åstadkommas genom en ny-demokratisk eller socialistisk revolution, enligt varje fall, för vilken det är nödvändigt att konstituera eller rekonstituera Kommunistiska Partier av ny typ, marxist-leninist-maoistiska partier kapabla att leda revolutionen till sitt slut." Folkkrigen i Indien, Peru, Turkiet och Filippinerna gör inte bara motstånd och utvecklas mitt i komplexa situationer av inringning och kontrarevolutionära offensiver. Samtidigt är de den proletära världsrevolutionens axel, från vilka man inte bara kan härleda strategiska överväganden för den proletära världsrevolutionen, utan som också utgör exempel på den proletära världsåskådningens överlägsenhet och riktighet. Den viktiga utvecklingen av den revolutionära rörelsen i Brasilien, det folkrikaste landet i Sydamerika, måste ses som ett betydande nytt bidrag. Folkets massprotester och uppror, främst de fattiga och jordlösa bönderna, smälter samman med ledarskapet för ett marxist-leninist-maoistiskt parti och tar alltmer formen av en agrarrevolution som en del av den ny-demokratiska revolutionen. Denna utveckling förstärker inte bara vår glödande proletära optimism, utan bekräftar också på ett enastående sätt marxismens grundläggande lagar om att när revolutionär teori förenas med massorna blir den en materiell kraft, och därför vill vi betona vikten av att konsolidera och utveckla subjektiva krafter som proletära organisationer och partier, särskilt i den nuvarande situationen med den ojämna utvecklingen av världssituationen: "Därför att det inte uppstår en revolution ur varje revolutionär situation, utan endast ur en sådan situation, där till de ovan uppräknade objektiva förändringarna även kommer en subjektiv förändring, nämligen den revolutionära klassens förmåga till revolutionära massaktioner (...)". (Lenin).

Mitt i en världssituation som kännetecknas av drastiska händelser och omvälvningar vill vi fira Ordförande Mao Zedongs 131:a årsdag och högtidlighålla den genom en fortsatt kraftfull utveckling av kampanjen för marxism-leninism-maoismen, den proletära ideologins nya, tredje och högsta stadium. Vi måste förstå kampanjen för maoismen som en del av kampen för återföreningen av den kommunistiska världsrevolutionen, som för närvarande särskilt uttrycks i tre grundläggande punkter för

enhet: ”Maoismen, kampen mot revisionismen och den proletära världsrevolutionen.” I den politiska principdeklarationen definierades grundandet av IKF som ”ett stort steg för att återförena oss och överkomma skingringen i den Internationella Kommunistiska Rörelsen och ett nytt skede av den organiserade kampen för rekonstitutionen av den Kommunistiska Internationalen under maoismens befäl och vägledning inleddes (...)”. För två år sedan fattades beslut om att grunda en ny internationell organisation för proletariatet vid den förenade maoistiska internationella konferensen. Denna händelse markerade en punkt utan återvändo i kampen för kommunisternas återförening på världsnivå, möjliggjorde en systematisk samordning av 15 medlemspartier och organisationer, baserad på den proletära principen om demokratisk centralism och bekräftade därmed också kampen mot den ideologiska, politiska och organisatoriska splittringen av den kommunistiska världsrörelsen som ett väsentligt kriterium för utvecklingen av den proletära världsrevolutionen, vilket proletariatets titaner och klassiker visade och lärde oss i stora lärdomar. De senaste två åren har inneburit viktiga steg mot fullgörandet av denna uppgift, särskilt när det gäller den växande konsolideringen, som samtidigt måste användas som en grund för att möjliggöra ytterligare utveckling.

Varje ny utveckling bygger på konsolideringen av en tidigare, och det krävs nya uppgifter för att utveckla lämpliga subjektiva villkor för att bemästra dem. Internationella Kommunistiska Förbundet är ett instrument för att återförena och återupprätta Kommunistiska internationalen för att bekämpa imperialism, revisionism och all reaktion. Därför är det nödvändigt att vi tar oss an uppgifterna och möjligheterna i den nuvarande situationen och utvecklar dem genom att tillämpa tvålinjeskamp som, om den tillämpas medvetet och uppriktigt, kommer att smida och utveckla våra krafter och förmågor mitt i klasskampen och tvålinjeskampen. Därför tar vi med glädje emot och välkomnar alla bidrag, all samordning och alla gemensamma aktiviteter från de kommunistiska partierna och organisationerna inom och utanför IKF, som bevisar kommunisternas växande vitalitet och aktivitet internationellt, och som tjänar till att uppfylla vår roll som kommunister i nuläget. Vår omedelbara uppgift är att utveckla den växande folkliga protesten, att mobilisera, politisera och organisera de djupa och breda massorna i kampen mot imperialismen och all reaktion, oskiljaktigt från kampen mot revisionismen och all opportunism, att smida klasskampen av äkta marxist-leninist-maoistiska kommunistiska partier för att genomföra revolutionen.

Ordförande Mao fäste själv stor vikt vid kampen mot revisionismen – främst den moderna revisionismen – och utvecklade därmed den internationella kommunistiska rörelsen. Även idag, efter en lång period av relativ revisionistisk dominans i många länder, hävdar vi att det är en väsentlig uppgift och plikt för kommunisterna, särskilt för den internationella kommunistiska organisationen, IKF, att leda och främja kampen mot revisionismen. I vårt grundningsuttalande betonade vi: ”Ordförande

Mao lärde oss att ”den internationella kommunistiska rörelsens historia visar oss att proletär enhet befästs och utvecklas i kampen mot opportunism, revisionism och åtskiljande.” Kommunisterna måste ställa sig i frontlinjen i striderna och utkämpa striderna utan rädsla. Proletariatet har en ljus framtid. Imperialism är mörker, hunger, elände, folkmord, exploatering och förtryck. Vår plikt som kommunistiska partier är att besegra den, att sopa bort reaktionen från jordens yta med revolutionärt våld.

**FIRA 131-ÅRS DAGEN AV ORDFÖRANDE MAO ZEDONGS FÖDELSE GENOM ATT
STÄRKA KAMPEN FÖR MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN!**

**LÄNGE LEVE KAMPEN FÖR ÅTERFÖRENINGEN AV DEN INTERNATIONELLA
KOMMUNISTISKA RÖRELSEN, LÄNGE LEVE DET INTERNATIONELLA
KOMMUNISTISKA FÖRBUNDET!**

**LÄNGE LEVE DEN HEROISKA PALESTINSKA NATIONELLA BEFRIELSEKAMPEN
OCH DE FÖRTRYCKTA NATIONERNAS NATIONELLA BEFRIELSEKAMP!**

**LÄNGE LEVE DEN INTERNATIONELLA KOMMUNISTISKA RÖRELSEN OCH DE
FOLKKRIG SOM FÖRS AV MARXIST-LENINIST-MAOISTPARTIERNA!**

NER MED REVISIONISMEN!

LÄNGE LEVE DEN PROLETÄRA VÄRLDSREVOLUTIONEN!

**Internationella Kommunistiska Förbundet
December 2024**